

Byrde for Øens Fiskerbefolkning; den har kostet den langt over 20 000 Kr. Men dertil kommer, at Fiskernes Opfattelse i 1915 angaaende Indsejlingens Tilsanding for længst har vist sig at holde Stik. Til Trods for, at der kun er gaaet kort Tid, siden Uddybningsfartøjet sluttede sit Arbejde, er der allerede nu Vanskelighed forbundet med Indsejlingen paa Grund af Tilsandingen, og man maa regne med, at fremtidig vil det med den nuværende Ordning være nødvendigt at foretage Uddybningsarbejder hvert andet Aar. Det er derfor klart, at Brugen af denne Havn vil kræve Molens Forlængelse, og saa vidt jeg ved, er der indenfor Sagkundskaben ikke nogen Tvivl om, at den Forlængelse af Molen, som blev foreslaaet i 1915, vilde give et sikkert Værn mod Tilsanding af Indløbet i Fremtiden. Det er ogsaa klart, at ud fra et økonomisk Synspunkt vilde Forlængelsen kunne betale sig, fordi de stadige Uddybninger derigennem vil spares. Men Fiskerbefolkningen paa Fur kan ikke bære Udgifterne ved denne Moleforlængelse. Den har strakt sig til sin yderste Evne ved de Havneanlæg og de Ombygninger af Havnen, som den selv har maattet bære.

Derfor vil jeg bede Trafikministeren vise Imødekommethed, naar nu Fiskerbefolkningen paa Fur om kort Tid henvender sig til Ministeriet med Andragende om, at Staten bekoster den af mig her nævnte Moleforlængelse. Jeg retter med fuld Fortrøstning denne Henstilling til den højtærede Minister, fordi den Bekostning, der her er Tale om, gennem Overflødiggørelsen af de stadige Uddybninger i det lange Løb vil være økonomisk fordelagtig ogsaa for Staten. Men jeg maa have Lov at gøre opmærksom paa tillige, at det her drejer sig om ikke ubetydelige Erhvervsinteresser. Med denne Havn som Udgangspunkt fiskes der aarlig for en Sum, der ikke kan sættes under 200 000 Kr., og en Fiskerbefolkning paa ca. 500 Mennesker lever væsentligt af Fiskeriet. Det er en flittig og nøjsom Befolkning, men en Befolkning, hvis Erhvervsforhold selvfølgelig ikke giver stor økonomisk Modstandskraft, og dertil kommer jo, som vi alle ved, at Fiskeriets Stilling for Tiden er elendig.

Jeg vil slutte Omtalen af denne Sag med at sige, at jeg tvivler om, at der her i Landet noget andet Sted findes en Fiskerbefolkning, der i Forhold til sin økonomiske Evne har ydet saa meget for at forøge sine og dermed hele Landets Erhvervsmuligheder, som Fiskerbefolkningen paa Fur har ydet ved Bygningen og Udvidelsen af

Kolkilde Baadehavn. Der er her Tale om et Udslag af Selvhjulpethed, saa langt egne Evner rækker, som det efter min Opfattelse er i det danske Erhvervssamfund's Interesse at paaskønne og styrke, og jeg haaber derfor, at den højtærede Minister for offentlige Arbejder, naar han faar Ordet, ogsaa ud fra det Kendskab, hans Ministerium har til denne Sag fra tidligere Tid, vil kunne tilsige mig, at han med Forstaaelse og Velvillie vil modtage det af mig her bebudede Andragende fra Fiskerbefolkningen paa Fur.

Jeg vil dernæst spørge den højtærede Trafikminister, om han ikke kunde tænke sig at inddrage Skive-Videbæk-Banen under de Jernbaneanlæg, som Ministeriet tænker sig paabegyndt som Nødhjælpsarbejder. Jeg ser i den Betænkning, som er omdelt angaaende de Baneanlæg, der tænkes paa i denne Forbindelse, at man har opført Baneanlæg, som ellers først skulde paabegyndes i 1928; og nu tør man vel nok sige, ogsaa naar man ser hen til denne Banes Historie her i Tinget, at der ikke findes nogen Egn, der har saa stærkt et Krav paa at faa sin Bane fremmet som netop den Egn, der her er Tale om.

Jeg skal dernæst rette en Henstilling til den højtærede Landbrugsminister. I Henhold til den i Foraaret vedtagne Lov om Ud- og Indførsel af Kartofler er der jo udstedt en Bekendtgørelse om Udførsel af Kartofler og endvidere to Regulativer henholdsvis om Kvalitetskontrol og om Sundhedskontrol ved Udførselen. Jeg tror ikke, det kan nægtes, at denne Kontrols Udførelse i Praksis har vist sig mere generende og kostbar, end man havde tænkt sig. Jeg skal her for det første nævne, at der i Regulativet er en Bestemmelse om, at man 10 Dage forud for Kontrollens Foretagelse skal rekvirere den paagældende Inspektion. Men i Praksis er det jo ofte umuligt at vide saa længe i Forvejen, hvornaar f. Eks. et Skib er færdigt til Indløsning. Det forekommer mig da ogsaa, at det maatte være muligt med kortere Varsel at rekvirere Inspektionen hen til de forskellige Inspektionssteder. Endvidere er der i Regulativet fastsat Betaling for denne Kartoffelkontrol, og jeg tror, jeg tør sige, at de Sæts, der her er fastsat, har vakt almindelig Forbavselse de Steder, hvor en Kartoffelkontrol er benyttet.

Jeg kan heller ikke nægte, at det forekommer mig, at Administrationen af denne Inspektion maa kunne foregaa billigere. Naar jeg f. Eks. ser, at efter dette Regulativ vil det at faa kontrolleret 600 Sække Kartofler koste 300 Kr., saa forekommer det mig, at